

אני

ללא אנוכי

שיחות עם

רמקאנט מהראג'

חלק ראשון: חקירה עצמית¹

1. אתה כבר ממומש

רמקאנט מהראג': המאסטר שלי, ניסרגדטה מהראג', אמר: "אני לא עושה מכם תלמידים, אני עושה מכם מאסטרים". התמצית המאסטרית הזו כבר מצויה בך. הכל מצוי בך.

**אתה כבר ממומש,
אתה פשוט לא יודע את זה.**

אינך הגוף, לא היית הגוף, ואינך הולך להשאר הגוף.

**הגוף אינו הזהות שלך.
זהו חלום ארוך, מימוש משמעותו 'אחרי החלום'.**

האזן והתבונן! דע מה שאתה לא! אני מצביע אל עבר המקום המקורי שלך, לאיך שהייתה בטרם הווייתך. אני מדבר על 'לפני ש', בטרם הרוח דבקה בגוף, לפני שהנוכחות הספונטנית שלך הייתה מכוסה בשכבות של אשליה.

האופן שבו הייתה לפני הווייתך הוא המימוש.

אין הבדל בינך לביני, פרט לכך שאני יודע שאני לא הגוף, בעוד שאתה לא. שכחת את הזהות שלך.

**הדובר הבלתי נראה בתוכי, והמאזין הבלתי נראה בך,
הם אותו הדבר.**

אתה מכוסה באפר אשליות מושגיות. המאסר מסיר את האפר. הוא מעיר ומחדש את המאסטר הפנימי.

כאן, אנחנו חולקים ידע ישיר. אני פונה אל השואל הבלתי נראה. לפני הווייתך, לא היו לך שאלות. לא הכרת אפילו את המילה 'ידע'.

**לא נולדת! שום דבר לא קרה, שום דבר לא קורה,
שום דבר לא הולך לקרות,
כל השאלות שלך, הן שאלות מבוססות-גוף.**

אין לידה או מוות עבורך. הנוכחות שלך הייתה לפני הווייתך. היא תהיה שם לאחר שהווייתך תתמוסס. היא כאן עכשיו, כזו המחזיקה את הגוף.

---

¹ חקירה עצמית – הכוונה חקר ה"עצמי" Self

'ידע' אינו ידע אינטלקטואלי, ידע חוויית, ידע מבוסס ספרים, ידע מילולי, ידע יבש או ידע יד שנייה. כל מה שאתה יודע, כל הידע שאספת מילדות עד היום, הוא ידע מבוסס-גוף שהגיע מרשמים, מושגים אשליתיים, התניות ולחצים. זה שמר אותך לכוד במעגל ידע מבוסס-גוף. צא מהמעגל של ידע מבוסס-גוף ודע את עצמך באופן ממשי!

על הכל יש להמחק, כולל כל הזכרונות והחווייות, מילדות ועד היום.

יש צורך במאסטר ממומש כדי לצאת מהאשליה. המאסטר יודע את כל הפרטים מיד ראשונה, לכן הוא יכול להדריך אותך. על מנת למחוק את האשליה ולחדש את הכוח שלך, תצטרך לעבור תהליך של חקירה עצמית, מדיטציה, 'ידע' ובהג'אן (bhajan – תפילת שבח).

זהו הזמן שלך. יש לך הזדמנות פז לדעת את המציאות.

המציאות תפציע רק אם יומס כל הידע מבוסס-גוף.

עליך לשכוח מכל דבר שאי פעם קראת ולמדת. היה כמו לוח חלק, הקשב וספוג. זו עובדה ידועה שהגוף ככל אינו הזהות שלך. לפני הווייתך, לא היה כלום. אין כלום פרט לך, או נפרד ממך, או מחוץ אלייך. הכל בך. אין דבר פרט לאני ללא אנוכי². הסאדגורו שלי, ניסרגדטה מהראג', סיכם את המציאות במשפט בודד:

פרט לאני ללא אנוכי,

אין אלוהים, אין ברהמן³, אין אטמן⁴, אין פרה-אטמן⁵ ואין מאסטר.

2. מהי מטרת הרוחניות?

מהראג': מטרת הרוחניות היא לדעת את עצמך באופן אמיתי, למחוק את האשליה ולהמיס את כל הידע מבוסס-גוף. האזן שוב:

מטרת הרוחניות היא לדעת את עצמך באופן אמיתי, למחוק את האשליה ולהמיס את כל הידע מבוסס-גוף.

אנחנו חייבים לדעת מהי מטרת החיים האנושיים, ומה בדיוק אנחנו רוצים. אנחנו חייבים לדעת! בני האדם ניחנים בבינה כך שאנחנו מסוגלים לגלות אתה

---

² זהו התרגום שנבחר עבור המונח Selfless Self

³ אלוהות אין סופית

⁴ העצמי הפנימי, Universal Self

⁵ האבסולוטי, Supreme Self

מעוניין ברוחניות, אתה מחפש, תר, כך שאתה מגיע לכאן מבקש. מה אתה מבקש?
מה אתה רוצה?

לרוב המענה "אני רוצה אושר". כולם רוצים אושר. אנחנו צריכים שלוה, חיים
נטולי פחד ונטולי מתח.

לא תמצא מה שאתה מבקש ממקורות חיצוניים

כאן אתה תאזין, תגלה מחדש את הידע שלך, הידע הספונטני שלך. הנוכחות
הבלתי נראית הספונטנית היא המקור לאושר שלך. הכל נמצא בתוכך, אך אתה לא
מודע לכך. הנוכחות שלך היא סוד גלוי.

הנוכחות שלך לא צריכה דבר,

לכן, מי רוצה שלוה?

מי רוצה אושר?

הנוכחות הספונטנית שלך לא מודעת לעצמה.

הנוכחית הספונטנית שלך שקטה, אנונימית

בלתי נראית, ובעלת זהות לא מזוהה.

אחרי שנים של רוחניות, האם הגעת למסקנה? קריאת ספרים לבדה אינה
מספיקה. זהו ידע יבש, ידע חומרי.

עבור מי אתה קורה את כל הספרים הללו?

אתה חסר צורה,

אתה האמת המוחלטת.

אינך הגוף, לא היית הגוף ואינך הולך להשאר הגוף. זה צריך להיות 'השכנוע'
שלך. הדרך היחידה לבסס את השכנוע הזה היא דרך מדיטציה וחקירה עצמית. שכח
מרוחניות לרגע. הגוף הוא לא הזהות שלך כי הוא עובר שינויים. לגוף יש תאריך
תפוגה. זו עובדה ידועה! יום אחד הוא ייקבר או יישרף.

הלא נודע הגיע לכדי קיום ונהיה ידוע דרך הגוף.

הלא נודע הפך לידוע.

הידוע יוטמע בבלתי ידוע.

זה לימוד פשוט!

הכאב החל כאשר הנוכחות הספונטנית באה לידי קיום באופן גופני: כאב גופני
וכאב מנטלי. רוחניות נותנת לך אומץ לעמוד בפני כאב. היקשרות ואובדן הם גורמי
הכאב. כל ההפרעות הגופניות כדוגמת בעיות פסיכולוגיות ובעיות רגשיות, יתמוססו
בעזרת המדיטציה.

ניסרגדטה מהראג', אמר: "למרות שאולי יש לך ידע טוב, ידע רוחני טוב, הדרך היחידה להטמיע ידע זה היא בעזרת מדיטציה".

לפיה ההוויה לא היה גוף, לא היו בעיות ולא צרכים. לא הייתה שפה, לא מילים ולא מושגים. לא היה לך צורך באוכל, ידע ורוחניות. לא היה מאסטר, לא תלמיד ולא מימוש. לא היה לך שם, לא אישה, לא בעל, לא אמא, לא אבא, לא אח, לא אחות ולא חבר. כל היחסים הם מבוססי-גוף. העולם הוא הטלה ספונטנית של הנוכחות הספונטנית שלך.

זהו ידע ישיר.

זו לא גישה שכלית, לא גישה לוגית, לא גישה אגואיסטית

היות וכל הדברים הללו הגיע לאחר נוכחותך.

הינך כאן כדי לדעת עצמך באופן אמיתי, לדעת את המציאות. על מנת שזה יקרה באופן ספונטני, עלייך למחוק כל מה שאינך, בעזרת חקירה עצמית, מדיטציה וידע מהמאסטר.

מעולם לא היית כבול.

הינך חופשי כציפור.

רק שכחתך את זהותך.

המאסטר כאן כדי להזכיר לך.

הינך האמת המוחלטת, המציאות המוחלטת, האמת הסופית. הינך האל הכל יכול!

הינך הכל,

והכל נמצא בתוכך.

3. אני ללא אנוכי

שואל: למה אתה מתכוון באני ללא אנוכי?

מהראג': 'אנוכי' מתייחס לידע מבוסס-גוף: הכוונה לכל דבר שבא יחד עם הגוף. כאשר כל הידע מבוסס-גוף מתמוסס אנו מכנים את מה שנותר 'אני ללא אנוכי': 'אני' ללא כל תוכן, 'אני' ללא אשליה.

אני ללא אנוכי היא הנוכחות הספונטנית, בלתי נראית ואנונימית שהיא מעבר לזיהוי. כל המילים הללו המסמלות את הזהות הלא ידועה הזו אמורות להתמוסס לחלוטין כאשר מגיעים ליעד. כאשר תפקידן נגמר הפטר מהן. זכור! אני ללא אנוכי הוא מעבר למילים.

אנוכי מתייחס לידע מבוסס-גוף, וכל הידע הזה הינו אשליה: "אני מישהו, אני מישהו אחר, אני אינדיבידואל". אין 'מישהו'. זהו ידע מבוסס-גוף. אנוכי מתייחס לזיהוי עם הגוף: 'עצמי שלי', 'עצמו', עצמה'. אני ללא אנוכי מתייחס ל'שום דבר'. המשמעות היא שאין שום דבר שם: לא עד ולא חווה. שום דבר!

שואל: כן! ואתה גם אומר שהנוכחות היא 'סוד גלוי'. למה אתה מתכוון בכך?

מהראג': כן, הנוכחות שלך היא 'סוד גלוי'. הנוכחות הספונטנית שלך מכוסה עם הגוף. אתה עלול להיות לא מודע לכך, אבל הנוכחות שלך שם. אתה לא נותן לעצמך תשומת לב, ומזניח את עצמך. אתה מסתכל מחוץ לעצמך כל הזמן, במקום להתבונן פנימה. הכל בתוכך; שום דבר אינו חיצוני.

שואל: אז זה סוד גלוי לאני ללא אנוכי?

מהראג': כן, לאני ללא אנוכי, לא לאנוכי. הכל בא מתוך כלום, והכל מתמוסס בחזרה לכלום. בתוך הכלום נראה שיש משהו. כאשר אינך יודע טוב יותר, כאשר אינך מודע לנוכחותך טרם הווייתך, אתה מקבל את הכלום הזה כמשהו.

לפני הווייתך לא היית מודע להכל ולמשהו בכלל.

לא ידעת דבר, אף לא את המילה 'ידע'.

לאחר שתעזוב את הגוף לא תדע מה קורה בעולם. לאחר שתעזוב את הגוף, תשאר לא מודע. לכן, הכל בא מתוך כלום, והכל מתמוסס בחזרה לכלום.

הכל בא מתוך כלום, ומתמוסס חזרה לכלום.

כעת, בין לבין, אנחנו מחשיבים את עצמנו ל'משהו'. אנחנו מאמינים את עצמנו ל'משהו'. למרות זאת, ה'משהו' הזה משוייך רק לידע מבוסס-גוף. למען האמת הגוף הזה לא הולך להשאר קבוע; לכן, למרות שהוא מתראה כ'משהו', הוא למעשה כלום. קודם לגוף, לא היה שם, לא צורה, לא תבנית, לא חוויה, לא חווה, לא עדות ולא עד.

עובדה גלויה זו תלך ותתבהר דרך מדיטציה. עולם זה הולך אותך שולל להאמין כי הינך גבר או אישה, שנולדת ושאתה הולך למות.

לגוף יש חזות של משהו, אבל זה שום דבר, הכל אשליה.

הקשב היטב! טרם ההויה, לא היית מודע לעצמך. לאחר שתעזוב את הגוף לא תהיה מודע לעצמך. כעת, הינך מודע לעצמך בתבנית הגופנית. תבנית זו לא הולכת להחזיק מעמד. הגוף הזה אינו הזהות התמידית שלך, והיא לא הולכת לשאר. המשהו הזה, מה שהמשהו הזה לא יהיה, שאתה מדמה לעצמך כאתה, חייב היה להגיע מלא כלום. לכן, הדבר הזה שאתה מדמה שהוא משהו, חייב להיות למעשה אשליה.

המציאות קודמת להויה.

המציאות לאחר ההויה.

תקופת החיים בגוף היא אשליה.

אפשר לראות זאת כהפסקה, הפרעה של המציאות.

המאסטר שלי, ניסרגדטה מהראג', קבע: "הינך המציאות". פרט אלייך אין דבר אחר. המציאות אינה מתקיימת במקום אחר. הוא סיכם את לימוד זה במשפט אחד: "אין אלוהים, אין ברהמן, אין אטמן, אין פרה-אטמן ואין מאסטר פרט לאני ללא אנוכי", כלומר, אין דבר פרט לך חסר התבנית. פרט לאני ללא אנוכי אין דבר.

4. שלושה שלבים

שואל: הזכרת שקיימים שלושה שלבים: הראשון חקר עצמי, השני ידע עצמי⁶ והשלישי מימוש עצמי.

מהראג': ישנם שלושה שלבים, ובו בזמן אין. למעשה, אין שלבים. אלו רק מילים שאנחנו משתמשים בהם עבור הוראה בהתחלה. לטובת הלימוד, אנחנו יכולים לומר שיש שלושה שלבים. הם לא חדים או לינאריים, אך שימושיים כמסגרת. חקר עצמי מוביל לידע עצמי, וידע עצמי מוביל לחקר עצמי נוסף וכו'. כך שלמעשה זה יותר כההליך של תנועה קדימה ואחורה בצעדים. אבל, כן, אפשר לומר באופן גס שישנם שלושה שלבים.

בפשטות, כאשר הרוח נכנסה לגוף, ובן האדם הופיע, היה לו פחד גדול. מתוך פחד זה והבלבול הוא לא ידע מי הוא היה. דבר זה הוביל לדילמה הבאה: "מי אני? אני בתצורת גוף! אבל אם הגוף לא הזהות שלי, אז, מי אני?" זה השורש של חקר עצמי והחקר הנצחי. הוא מנסה לגלות "מי אני" ו"מדוע יש לי כל כך הרבה צרכים?" השאלה עולה בגלל שלא היו צרכים קודם לידע מבוסס-גוף. בשלב הראשון, הוא מנסה לגלות "מי אני? מה המשמעות של 'אני'?" זהו החקר העצמי הבסיסי.

כאשר הוא תר אחר תשובות הוא מתחיל לאסוף ידע ממקורות שונים: ספרים, חברים, קורסים, ריטריטים, סדנאות, מורים ואולי מאסטרים. דרך ידע זה הוא מגיע להבנה, הוא מגיע לידיעה "אני שום דבר". הוא לומד שבשפה רוחנית, 'שום דבר' זה נקרא ברהמן, אטמן, פרה-אטמן או אלוהים. ידע זה שהמחפש מצא הוא ידע מילולי. הגוף הוא גוף חומרי והידע שהגוף הזה אסף גם הוא ידע חומרי. ידע זה נוצר ממעשה ידי אדם, שלא היו קיימים קודם להוויה. לכן זה ידע מבוסס-גוף. ידע מספרים או ידע יד שנייה הוא לא 'ידע'⁷. 'ידע' הוא ידע עצמי ספונטני, והכוונה ידיעה עצמית באופן אמיתי.

כאשר הידע שכבר יש לך נספג, שאתה ברהמן ולא הגוף, אז ידע זה הופך ל"שכנוע"⁸. ייתכן והגעת זה מכבר למסקנה שהגוף אינו הזהות שלך, והסכמת לכך שכלית. אך עלייך לרדת עמוק יותר. "דע עצמך!" כאן, אחלוק את הידע שהמאסטר שלי חלק עימי ואראה לך את הממשות שלך. לא תדע פחד, ותבוא לכדי ידיעה עצמית באופן אמיתי.

כאשר ידע הופך לשכנוע, הוא הופך לידע עצמי.

⁶ ידע עצמי – במובן של ידע אודות ה"עצמי" Self. הידע "העצמי" בסופו של דבר אפשרי רק על ידי התמוססות בעצמי.

⁷ 'ידע' Knowledge לעומת knowledge, הוא ידע אמיתי.

⁸ 'שכנוע' Conviction, הינו שכנוע עצמי עמוק ופרמננטי, שמשנה את ההקשר בו רואים וחווים את הדברים.

ידע עצמי משמעותו שאתה סופג את הידע "שאינני הגוף".

מצאת מספרים רוחניים ומקורות נוספים "שאינך הגוף".

כאשר ידע זה נספג, זהו המצב של מימוש עצמי.

לסכם, חקר עצמי מנוביל לידע עצמי. בעזרת האינטלקט וכמה מילים, השגת את הידע ש"אני לא הגוף, וקוראים לי ברהמין, אטמן, פרה-אטמן, אלוהים וכו'". אבל זה רק ידע מילולי. תגיע לשלב המימוש כאשר ידע מילולי זה ייספג. בשלב זה לא יותר דבר: לא חוויה, לא חווה, לא עד, לא עדות, שום דבר.

משמעות דבר זה היא, שבשלב המימוש העצמי,

אתה תהיה נטול דאגות מהעולם.

שלב המימוש העצמי הוא כפי שהיית טרום ההוויה.

שואל: אז התהליך אינו לינארי, כי כפי שהסברת, ידע עצמי מוביל חזרה לחקר עצמי וכן הלאה. אז אנחנו נעים הלך ושוב בין חקר עצמי לידע עצמי בתהליך שבמובן מסוים לא נגמר לעולם. יש כל הזמן ידע נוסף לחשוף ולגלות.

מהראג': כפי שאמרתי 'ידע' משמעותו לדעת את עצמך באופן אמיתי. אנחנו מודעים לעצמנו כבעלי גוף. זוהי אינה הזהות שלנו. על מנת לסייע לתהליך המאסטר רושם את מרשם 'תרופת המדיטציה' על מנת להתגבר על כל הבעיות הגופניות, רוחניות, מנטליות ואנוכיות. לאחר תקופה של ריכוז חזק ועמוק, יצוץ שכנוע ספונטני, והממשות תופיע בתוכך.

תהיה הפתעה גדולה!

חוויה מופלאה, חוויה דרמטית וקסומה!

כאשר דבר זה קורה תרגיש: "אינני טרוד בענייני הגוף כלל. הגוף אינו הזהות שלי". למרות שהינך שוכן בגוף, אתה תשאר לא מוטרד, חסר עניין ומעורבות.

מדיטציה מבססת את היסודות בשלמות.

הכל בתוכך. הכל שם, אך קבור ומכוסה באפר, מכוסה בשכובת של אשליה ורעיונות. פוצץ את בלון הרעיונות. זה יקרה אוטומטית ויתפוצץ באופן ספונטני.

5. אינך הגוף, הינך בעל גוף

שואל: אמרת שהיננו מודעים לעצמנו על בסיס הגוף ושנחנו צריכים לדעת את הזהות האמיתית שלנו. בהמשך לכך, מהי הזהות שלנו? מהו הקיום שלנו?

מהראג': הקיום שלך הינו קיום ספונטני, נוכחות ספונטנית. הנוכחות הספונטנית שלך היא שקטה, בלתי נראית, אנונימית, זהות לא מזוהה. העולם מושלך מתוך הנוכחות הספונטנית שלך.

הנוכחות הספונטנית שלך היא שקטה, בלתי נראית, אנונימית, זהות לא מזוהה. העולם מושלך מתוך הנוכחות הספונטנית שלך.

העולם מושלך מתוך הנוכחות הספונטנית שלך.

מעולם לא נולדת, אבל אתה חושב "אני נולדתי ואני הולך למות". אלו קונספטים, מחשבות אשלייתיות.

לא נולדת!

הינך האמת האולטימטיבית!

אני מזמין את תשומת הלב של המאזין השקט והבלתי נראה שבך.

אני מזמין את תשומת הלב של המאזין השקט והבלתי נראה שבך, שהוא האמת האולטימטיבית.

הוא האמת האולטימטיבית, בלתי נולד. הוא לא יודע מוות ולידה. טרם ההוויה, לא ידעת על מוות או לידה. לא ידעת דבר על 'אלוהים'. רק ברגע שהרוח נכנסה לגוף, הגיעו אלייך כל הרעיונות והאשליות של ההוויה: אבא שלך, אמא שלך, אחיך, אחותך, רק לציין כמה – כולם יחסי גוף שהגיעו מתוך תחושת הגוף הזה.

נאמר לך ש"אלוהים קיים! ריבונו של עולם כאן או שם. יש למצוא אותו בדת כזו או אחרת, בכנסייה הזו או במקדש הזה". כשלא הייתה מודעות לגוף, לא הייתה הוויה. טרם ההוויה לא היה דבר. לא אחר, לא התייחסויות, כלום.

אינך הגוף, לא היית הגוף, ולא תשאר הגוף.

עובדה גלויה.

הנה דוגמא פשוטה: הורייך אמרו לך "הגוף הזה נקרא 'ילד' והגוף הזה נקרא 'ילדה'". קיבלת את המידע הזה. הם נתנו לך שם, למשל 'רבי' או 'סיטה', 'סוזן', 'פול' וכו', והסכמת לזהות הזו ללא תהיות. עברת דרך המצבים של הגוף, מגבר או אישה צעירה, לגיל הביניים ולגיל מבוגר. לאורך הדרך שאלת שאלות רבות כגון: "האם אני רק הגוף הזה עם השם שהוצמד אליו? ואם לא, מי אני?".

כעת, שהגעת לכאן, אתה יכול להעמיק. עצור והתבונן פנימה! מצא מה אתה! הפטר מהשאליות, ואז המציאות תחשף! חקור עצמך! השתמש בכושר הבחנה! הכל נמצא בתוכך.

המאסטר אומר: "הינך המציאות האולטימטיבית, האמת האולטימטיבית, האל הכל יכול".

יש לך עוצמה אדירה וכוח, אך אינך מודע לעוצמתך בגלל שקיבלת את תצורת הגוף הזו.

המאסטר אומר שהינך המציאות, אלוהים! עליך לקבל את דברי המאסטר. ללא קשר לרוחניות, אתה יודע שהגוף אינו הזהות שלך, בגלל שאורך ימיו אינו עולה על X שנים. המאסטר מראה לך את המציאות שלך.

שואל: אז מה שאתה אומר מהראג', שעלינו להקשיב למאסטר ולקבל את הלימוד שלו, ולהשאר מרוכזים במציאות. אבל בהתחלה, האם לא נדרש מאמץ כדי להמיס את האשליה?

מהארג': כן, בהתחלה עלייך לבצע עבודה על מנת להעלים את האשליה ולבסס את המציאות. תראה, כאשר כשפגשת את כל הרעיונות האלה קיבלת אותם ללא עוררין. לדוגמא, "אני גבר או אני אישה". אני שייך לדת זו או לדת אחרת. אנחנו שוחים בעולם של רעיונות: חטא ומידה טובה, ישועה וכפירה.

יש אינסוף רעיונות של גיהנום, גן עדן, 'שחרור', חיים לאחר המוות, לידה ומוות. את כל אלה ניתן למצוא בכתובים, ספרים, מגורואים, מורים, מאסטרים.. אשליה בכל מקום! יש כל כך הרבה רעיונות שגורמים לך להרגיש קשור, כשלמעשה אינך. אינך קשור, הינך חופשי כציפור.

כל הרעיונות הללו הגיעו עם גוף.

טרם ההווה, לא היו רעיונות, לא הייתה 'ידיעה'.

לא ידענו אותו שמחה או שלוה.

לאחר שהרוח (הנוכחות הבלתי נראית) שכנה בגוף, כל הרעיונות החלו, כל הדרישות החלו.

כולם פוחדים מהמוות. נעשה כל דבר להשאר בחיים. במקום להחזיק בפחד זה, למה שלא תשאל את עצמך: "מה זה מוות?" כאשר אתה הולך לישון, אתה מפחד להרדם? אתה אומר "תנו לי לישון, אל תפריעו לי". מה ההבדל בין זה למוות? זה אותו הדבר! חקור את עצמך! בכל יום אתה שומע, או קורא או אפילו היית יחד עם מישהו שמת. המוות של הגוף הוא וודאי, בלתי נמנע. הגוף המת נקבר או נשרף.

הגוף ילך לדרכו, זה בלתי נמנע.

אבל אינך הולך לשום מקום.

אינך הגוף, הינך מחזיק בגוף.

אינך הגוף, הינך מחזיק הגוף. הינך הרוח ושונה לחלוטין מהגוף. הגוף הוא רק החלק החיצוני של בשר, עצמות ודם. מי פועל דרך הגוף? מי חווה מחשבות כגון "יש לי מחשבות רעות מאד. יש לי חלומות נוראיים".

מי העד לכל הדברים הללו?

זוהי הזהות השקטה, הבלתי נראית, אנונימית ולא מזוהה הקרויה 'האמת האולטימטיבית'.

שואל: אתה על כך! במשך השנים, קראתי מספר ספרים רוחניים, וכן עשיתי מדיטציה. כאשר אני מבקר מורה או נוכח בסטסנג, החוויה מרוממת בהחלט. אני חש שמחה כל עוד אני שם, יושב בשקט ברגע הזה, אבל התחושה הזו לא נמשכת.

מהראג': אוקיי, אז קראת כמה ספרים, האזנת למספר מאסטרים, וביצעת מעט מדיטציה. עשה חשבון נפש! מה היה האפקט של כל אלו עלייך? האם מצאת שלווה מלאה? האם אתה חסר מתחים? האם אתה חסר פחד? האם יש לך שמחה? אם התשובה היא 'לא', אז עלייך לחקור את עצמך, כך שתמצא שמחת אמת תמידית. אני מדבר על שמחה שלמה, בלי גורם חומרי.

אם אתה מתמיד בקריאת ספרים שמוסיפים עוד ועוד ידע חיצוני, עלייך לקחת הפסקה, לעצור לרגע ולשאול את עצמך: "האם הידע הזה מעניק לי שמחה והגשמה? האם אני חסר פחד?" היה כן עם החקירה העצמית שלך. "האם הידע הזה יעזור לי בזמן שיהיה עלי לעזוב את הגוף?"

אם הידע שאתה אוסף עכשיו לא מעניק לך שמחה ושלווה, אז זה אומר שזה לא עובד עבורך. פשוט! אם זה לא עוזר לך עכשיו איך זה הולך לעזור לך על ערש דווי? לכן, מה השימוש של כל הידע הזה?

מצא את הסיפור של מי מספרים כל הספרים הללו, בשם הרוחניות!

זהו חקר עצמי!

שואל: למה אתה מתכוון בסיפורו של מי?

מהראג': זהו הסיפור שלך! אני לא מתייחס, אני לא מספר לך סיפור על ברהמן, אטמן, פרהאטמן או אלוהים.

אני מספר את הסיפור שלך, זה הסיפור של המאזין,

המאזין הבלתי נראה, המאזין האנונימי בתוכך.

זהו הסיפור של אני ללא אנוכי, אני ללא אנוכי שלך.

המאסטר שלי, ניסרגדטה מהארג', ציין במפורש שאין דבר פרט לאני ללא אנוכי. פרט לאני ללא אנוכי, אין דבר. אני ללא אנוכי לבדו הוא האמת האולטימטיבית, אמת סופית. בשפתו: "פרט לאני ללא אנוכי, אין אלוהים, לא אטמן, לא ברהמן, לא פרהאטמן ולא מאסטר".

**הידע הנדיר הזה, הארה, יעזור לך להפנים מהי אמת
אולטימטיבית, מה האמת הסופית,**

אתה זה!

6. אתה מיליונר לא קבצן

מהראג': על מנת לדעת באופן אמיתי שאתה האמיתית האולטימטיבית, עלינו לרדת לשורש העניין, ולשאל: "איך היית טרם שכנת בגוף? מה היית טרם ההווה? איך היית? איך היית טרם ההווה?"

שואל: אני לא יודע.

מהראג': זה נכון, ומה תהייה לאחר שתעזוב את הגוף?

שואל: אני לא יודע.

מהראג': "אני לא יודע" זו התשובה הנכונה.

"אני לא יודע",

הכוונה שאתה יודע שהנוכחות שלך הייתה שם, אך לא בשום צורה.

אין מודעות של זה, אבל אתה יודע שהנוכחות הבלתי נראית השקטה הייתה שם. למעשה, שורש הידע, האמת האולטימטיבית, היא בתוכך, אבל התעלמת והזנחת אמת זו. אתה ממעיט בערכך. במילים אחרות, למרות שהינך מיליונר, אתה מתנהג כמו קבצן.

ישנו סיפור על ילד קבצן: ילד היה מתחנך לנדבות ברחוב. יום אחד דודו ניגש אליו ושאל: "למה אתה מתחנך? אינך קבצן. אתה מיליונר!" באופן טבעי, הילד לא האמין לו וענה: "אתה צוחק, אתה מנסה לעבוד עלי. אתה משקר! זה לא אפשרי!".

לבסוף, הדוד שכנע אותו ללכת עימו אל הבנק, שם הוא הראה לו את חשבון הבנק על שמו, עמוס במיליונים! לבסוף, כשכל העובדות היו פרושות בפניו, הילד קבצן שוכנע וקיבל את הסטטוס החדש שלו.

באופן דומה, המאסטר אומר: "אתה ברהמן, אטמן", אבל אינך מאמין או מקבל את מילות המאסטר. אינך אולי אומר זאת מפורשות בקול, אך ישנו במקום מסוים ברקע קול קטנטן שאומר: "אני? לא! אתה צוחק!".

כיצד ניתן לשכנע אותך? על מנת להיות משוכנע, עלייך לעבור את תהליך המדיטציה. המדיטציה תמיס את כל שכבות האשליה. אז תפגוש את שלמותך: "או! אני הוא זה!" [המאסטר מביע הפתעה]. המאסטר מושלם. הוא מראה לך את האמת האולטימטיבית ובשל כך מגיעה לו הערכתך.

מדיטציה הכרחית כדי להשיג שכנוע, ולדעת את שלמותך. זו הדרך היחידה לספוג ידע, ובאותו זמן למחוק את האשליה. זה הזמן שלך להפסיק להתחנך, ולדעת את ערכך.

אתה מיליונר,

אבל אתה חי ומביע את עצמך כמו קבצן,

שאומר: "או אלוהים, עשה משהו, ברך אותי, עזור לי".

בקשת ברכה וחסד מאחרים, יכולה לספק לך שלוה רגעית, שמחה רוחנית רגעית, בדיוק כמו לקחת משכך כאבים, אבל היא לא יכולה לספק לך הגשמה ושביעות רצון מתמשכת. עכשיו זה הזמן להיות חזק. היה איתן! זה הזמן שלך, הזמן לדעת את החוזק והעוצמה שלך. דע את החוזקה שלך וחשוף את העוצמה.

המאסטר אומר: "איך כבול עוד". הקיום שלך מלא בידע. הינך מקור הידע, אך אינך מודע. אינך מודע שהינך האמת האולטימטיבית, האל הכל יכול.

הינך כל יכול. האל הכל יכול, נוכח בכל מקום.

הנוכחות שלך בכל מקום. אתה מעבר לשמיים. אין אינדיבידואליות

שואל: [צוחק], אני מתקשה להאמין ש'אני הקטן' זה כל זה! אם אני כל זה, כפי שאתה אומר, איך זה יכול להיות שאיני מודע לכך? ואם אני לא, אז איך אני יכול להתחיל להיות מודע לעצמי?

מהראג': איך אני יכול? אין כלל אני. אין אתה ואני אין אני. הכל כמו השמיים. אתה רואה, אפילו כשהמאסטר אומר לך שאתה כל יכול, שהינך האמת האולטימטיבית, האמת הסופית, אינך מקבל זאת. אינך יכול לקבל את האמת הזו בגלל שהינך כבול באשליות. אתה מחשיב את עצמך כ'אני הקטן', וזה עושה אותך עיוור לכוחך האמיתי.

יש מרפא מאד פשוט לכך, כפי שאמרתי, מדיטציה. מדיטציה היא אנטי וירוס לאשליה. זוהי אחת התרופות הטובות ביותר בשלב הראשוני. זו כמו תרופה חזקה שלוקח לה זמן לעבור בכל הגוף. ברבות הזמן האפקטים המיטיביים שלה יהיו ברורים. משך הזמן שלוקח לה לעבוד ולרפא תלוי בגוף הרוחני. מדיטציה ממושמת תעבור למוסס את כל הידע מבוסס-גוף, כך שברבות הזמן הכל יימחק לחלוטין.

תהא מסוגל לדעת את עצמך באופן אמיתי

רק אם יתמוסס וייעלם לחלוטין הידע מבוסס-גוף שלך

זה חשוב מאד אז האזן שוב: תהא מסוגל לדעת את עצמך באופן אמיתי רק אם יתמוסס וייעלם לחלוטין הידע מבוסס-גוף שלך. אני אומר לך את זה כדי לזעזע אותך, כך שתטיל את עצמך בלב שלם, לעסק של המסת האשליה.

זה אומר שעל הכל להעלם, להתמוסס ולחלוף, הכל! כולל כל ההתניות והזיכרונות מילדות ועד היום!

שואל: מהראג', הייתי צריך להגיע לכאן כדי להזכיר לעצמי שאני האמת האולטימטיבית.

מהראג': אתה האמת האולטימטיבית. אתה האמת האולטימטיבית, אבל בגלל שיוך ארוך עם הגוף, הממשות אינה מתקבלת על ידך. אתה מהנהן, ואולי אומר אוקיי, אוקיי, אוקיי. אבל מה שנחוץ זו המעורבות הטוטלית שלך. זה לא קשה, זה באמת פשוט מאד. חשוב על זה, חקור את עצמך!

הגוף אינו הזהות שלך.

זו עובדה פתוחה.

הידע שלך שהינו מבוסס גוף יימס ויימחק בעזרת המדיטציה. באותו זמן עלייך לראות למצוא "מי אני?" אתה צריך להיות בעל מוטיבציה, מונע, אש! עלייך להיות מונע כדי למצוא "מי אני?" רוחניות 'על הדרך' לא תעבוד.

שאלה: העצמי שלי מאד חזק, מהראג'.. הוא לא עושה סימנים של התפוגגות. מהראג': זה בגלל שיש לך היקשרות כל כך גבוהה לגוף, מיינד, אגו ואינטלקט. אתה מספק אנרגיה למיינד, אגו ואינטלקט. כל הזמן אתה מספק להם אנרגיה.

למעשה אתה המאסטר. אבל אתה מתנהג כעבד של המיינד, אגו ואינטלקט.

שאלה: כל חיי אני מתעניין ברוחניות, חיפוש אחר שקט ושמחה. זה די מאכזב להגיע לשלב זה בחיי ועדיין לא למצוא מה שחיפשתי.

מהראג': כל הבעיות הללו עם דיכאון, אכזבה, בלבול, קונפליקטים וכו', כל הדברים הללו הינם קונספטים מבוססי גוף (כלומר, לא היו קיימים לולא היה קיים הגוף). הציפיות עולות כי אתה מחשיב את עצמך לאינדבידואל, 'למישהו אחר', שנפרד מ"המציאות" שאתה. "אני רוצה שלום. אני רוצה שמחה. אני רוצה להיות רוחני". כאשר מבין את הרוחניות לעומק אתה מוצא שגם היא בסך הכל אשליה.

מדוע רוחניות נדרש? בגלל ששכחת את הזהות שלך. לכן רוחניות נדרשת.

לפני הווייתך, לא הייתה רוחניות. יש כל כך הרבה ספרים על רוחניות, כל כך הרבה מאסטרים לרוחניות, שטוענים "אני מאסטר יוצא דופן". איפה היו כל אלה טרם ההוייה? הצורך ברוחניות עלה בגלל שאתה מחשיב את עצמך כגוף, כצורת הגוף. כאשר כל שכבות האשליה יתפוגגו, אז,

תתגלה שלמות "אוה! אני זה!" שלמות ספונטנית "אוה! אני זה!"

7. למה להמשיך לנסוע, כאשר אתה היעד?

שאלה: איך אני צריך למדוט מהראג'?

מהראג': אלמד אותך טכניקה, אבל עלייך להיות בעל אמונה חזקה בעצמך. לאחר שאראה לך מה לעשות אסור שיהיה לך פיתוי ללכת למקום אחר. זהו המסע האחרון שלך.

למה להמשיך לנסוע, כאשר אתה יעד?

זה היעד הסופי. אין עוד לאן ללכת. אם תקפיד על התרגול תוך מחוייבות גבוהה תקבל תוצאות בוודאות.

שאלה: הטכניקות הללו נשמעות פשוטות בגלל שאינך משתמש במילים רבות. אני אוהב פשטות, ואני מרגיש שזה בכלל לא מילולי. משהו קורה ברמה אחרת.

מהראג': אם יש לך רקע, אז אתה מבין את השפה. השפה שבשימוש כאן היא פשוטה, שפה פשוטה עם גישה ישירה. לפעמים אני משתמש בהפניות בתצורת סיפור, רק על מנת להמחיש משמעות מסויימת או לתת אינדיקציה על מנת לשפר את ההבנה.

בעת הזו, לאנשים יש רוחניות "עד הבית". הם קוראים המון ספרים, מאזינים להרבה מאסטרים שונים ומבצעים טקסים או תרגולים שונים. זה בסדר לתקופה, אבל אז חייבת להגיע העת לעצור ולבצע הערכה –

אני חייב לדעת מדוע אני עושה את כל הדברים הללו? מה משיג מכל הקריאה הזו? מה אני משיג מהאזנה לכל המאסטרים הללו? מה אני משיג מהביקורים בכל המקומות הקדושים?

עלייך לדעת את המשמעות מאחורי מעשייך. מדוע אתה עושה את כל הדברים הללו? כל הפעילויות הללו? התשובה לכך בד"כ תהיה: "לשלווה ושמחה" או "על מנת לחיות חיים נטולי פחד, חיים חסרי דאגות".

אבל מי רוצה את זה? מי רוצה חיים נטולי פחד? מי רוצה שלוה? מי רוצה חיים נטולי דאגות?

שאלה: אני! אני רוצה!

מהראג': מי זה 'אני'? שאל את השאלה שוב.

שאלה: אני כן שואל את השאלה הזו, אבל התשובה היא ככל הנראה מעבר למילים.

מהראג': לאחר חקר עצמי, השואל מגיע ל"מרכז העצמי" שם יחוה שקט יוצא דופן, והשואל יעלם.

דבר ראשון: שאל עצמך "ה'אני' הזה, איך הוא? איך הוא נראה? האם אפשר למקם את ה'אני'?" תשובה: 'לא'.

דבר שני: כל הצרכים והדרישות הללו שיש לנו, כדי להשיג שמחה ושלווה, האם הם היו נדרשים לפני ההווה?" תשובה: 'לא'.

דבר שלישי: "האם הם יהיו נדרשים לאחר שהגוף יעלם?" תשובה: 'לא'.

רק בגלל שאתה מחזיק בגוף הזה שכל הצרכים הללו החלו. לכן כל הידע שאתה מחזיק הוא ידע מבוסס גוף, וידע שמקושר לגוף.

אינך מודע לעצמך לחלוטין, בגלל יחסי הגוף שהפרידו אותך לחלוטין מהמציאות. הפרדה אשלייתית זו גרמה לך לחשוב שאתה נפרד מהמקור שהינך באמת. "אני מישהו, אני אינדבדואל", אני עלול לחשוב. "אני גבר או אני אישה, ברהמן או אטמן, פרה-אטמן, אלוהים".

שואל: אני אוהב את הצליל של 'ברהמן', ו "אני ברהמן". זה מרגיש נכון ומתאים לי. אני חוזר על כך שוב ושוב, כמו מנטרה כבר שנים.

מהראג': זה לא משנה איך אתה מכנה את עצמך, או אילו שמות אתה מעדיף. 'ברהמן' היא רק מילה. עלינו להשתמש בכמה מילים ובשפה כדי לתקשר. אלו רק 'שמות', ולכן כולם אותו הדבר.

שואל: אני עדיין מעדיף 'ברהמן'.

מהראג': אוקיי, אוקיי, כל עוד אתה זוכר שאנחנו נתנו שמות לדברים שונים. אנחנו יצרנו את האלף בית ABC. שמות ניתנו לכל דבר, "זה ח.מ.ו.ר" וזה "א.ל.ו.ה.י.ם". אבל זכור

השמות הללו לא התקיימו טרם ההוויה. זה אומר ש'לקיום הספונטני הבלתי נראה' שהוא חסר שם, ניתנו שמות כמו 'ברהמן', 'אטמן', 'פרה-אטמן', 'אלוהים'. זו הדרך של חקר עצמי. השואל נהיה שקט, בלתי נראה, והידע 'המילולי' הזה נהפך למציאות.

8. העולם כולו הוא היטל ספונטני שלך

שואל: מה לגבי העולם? העלם הוא 'מאיה' (*maya*), אשליה, נכון?

מהראג': אתה שונה לחלוטין מהעולם הזה, בגלל שהעולם כולו הוא ההיטל הספונטני שלך, הקרנה ספונטנית ממך.

העולם מוקרן מתוך הנוכחות הספונטנית שלך

ללא היום שלך, בלי הנוכחות שלך, אינך יכול לראות את העולם.

הינך קודם לעולם, קודם ליקום, וקודם לכל דבר

לומר 'ברהמן', 'אטמן', 'פרמאטמן', 'אלוהים', 'יקום', 'שמיים',
וכו'

דורש את הנוכחות שלך

לנוכחות שלך אין גבולות. אין לה זמן קצוב, ולא הגבלה מתוחמת. היא מעבר לתיחום. זה ידע פשוט.

אתה הולך סביב סביב

בתוך המעגל של ידע מבוסס-גוף. למה? צא מתוך המעגל!

שואל: איך אני יוצא מתוך מה שאתה מכנה 'מעגל ידע מבוסס גוף'? האם אין זה קשה מדי לבסס יש כזה באופן מוצק? איך אני יכול להשתנות?

מהראג': על ידי קבלה שאינך הגוף. אינך הולך להשאר הגוף, מעולם לא נולדת. אתה המציאות האולטימטיבית, האמת הסופית.

שים את הרוחניות בצד לרגע. עמוד והתבונן במבט שקול. השתמש באבחנה! אתה יודע שהגוף אינו הזהות שלך, בגלל שאתה זה שמבחין בשינויים שקורים, מילד צעיר ועד אדם מבוגר. אז איך הגוף יכול להיות הזהות שלך? זה לא דבר קבוע..

שואל: זה נכון. אם אני אקבל שאיני הגוף, שאני 'בלתי מולד', 'מציאות אולטימטיבית', אז זו הדרך להתקדם?

מהראג': כן, כן. עם אבחנה וריחוק.

שואל: גם אם איני לחלוטין מאמין עדיין, או מרגיש את זה ויש לי שאלות לגבי זה?

מהראג': כן כן. זה יגיע. השכנוע יגיע, אבל זה שכנוע ספונטני. כל השאלות שעולות הן פשוט שאלות מבוססות גוף. כל הבלבול הזה, הקונפליקט והספק הוא מבוסס גוף, הכל מקושר לגוף.

לפני ההוייה, לא היו ספקות, לא היה יודע,

ספקות החלו עם הגוף. אבל אינך הגוף

הגוף אינו הולך להשאר, לחלוטין לא.

הינך האמת המוחלטת, אבל אתה שכחת את האמת המוחלטת. אתה חושב שאתה מישהו אחר, איש או אישה רגילים, שצריכים לבקש ממישהו אחר: "בבקשה, ברוך אותי, שים את ידייך על הראש שלי וברך אותי". למה?

שואל: אתה אומר שזה יקרה מעצמו?

מהראג': זה מאד פשוט, אבל דורש מעורבות טוטלית, זה הכרחי. כדי לדעת את העיקרון הזה בך, כדי לדעת יותר על האמת האולטימטיבית, האמת המוחלטת, חייבת להיות רצינות, מעורבות עצמית, כמו צמא שלא ניתן להרוויה, או אש פנימית שגורמת לך למצוא ודוחפת אותך לדעת את המציאות.

מסירות היא חתירה ללא הפסק לדעת האמת.

אתן לך דוגמא: אם מישהו פוגע בך, תוך שימוש בשפה באמת נוראית ומלוכלכת כנגדך, המילים הללו אוטומטית ישוקפו בתוכך, בכל תא ותא. כאשר מישהו פוגעני, גלים חזק של רגשות עלולים לעלות. כולנו מכירים את התחושה הזו: "מישהו דיבר רעות כנגדי". אני אנקום. רק שיתקרב אלי ואחזיר לו. אני אעשה משהו בשל הדרך בה התייחס אליי. איך הוא מעז!" וכו'.

מסירות היא כזו

שואל: אני מבין [צוחק]. אתה צריך להיות נחוש ומעורב לחלוטין, כאילו אינך יכול לחשוב על שום דבר אחר! הרגשתי זאת מספר פעמים!

מהראג': כך, מעורבות מלאה היא הכרחית כאשר אתה מנסה לדעת את עצמך באופן אמיתי, זו הדרך היחידה. הקדשה מלאה במרדף אחר ידע עצמי זוהי מסירות. אינך הולך להיות בשקט ולשכוח מזה. עלייך למצוא. אין מי שיעצור אותך. "אני רוצה לדעת. אני חייב לדעת מי אני!".

השלך עצמך למימוש עצמי!

כאשר אתה אומר "אני גבר", או "אני אישה", זה לא נכון. אפילו אם אתה אומר "אני ברהמן", אין זה נכון. אינך ברהמן, לא אטמן ולא פרמאטמן. השמות הללו ניתנו. הם שמות טובים, אבל נעשה בהם שימוש רק על מנת לסמל את האמת המוחלטת שבך, הזהות האולטימטיבית שלך. יש מגבלה לשמות 'אטמן', 'ברהמן', 'פרמאטמן'.

הן רק מילים, רק מילים.

הינך מעבר למילים.

9. מהות אלוהית

שואל: אני קשור למחשבות, תחושות ורגשות, אני מרגיש כמו גוף.

מהראג': כל התחושות הללו מגיעות בגלל שאתה מחזיק את הגוף. נוכחות אינה יודעת מיהו סטיבן, או האם הוא גבר או אישה, בגלל שהנוכחות היא בלתי נראית. בדיוק כמו השמיים, שאינם יודעים את שמם, כל שם.

האמת מוגשת לפנייך, אך לצערי אינך מקבל אותה. אתה מקבל את כל התחושות העצובות והמפחדות הללו. אתה מקבל אותן באופן עמוק ביותר. לכן אפשר לומר שהתחושות הללו נותנות 'צבע' לנוכחות, והתוצאה היא 'אני מישהו אחר'.

אנחנו מנסים להזמין את תשומת הלב של המאזין הבלתי נראה שבתוכך. אתה האל הכל יכול. אתה נוכח בכל מקום.

למהות האלוהית אין כל חוויה של להיות מישהו.

אתה קיבלת את סטיבן כ'מישהו', אך אם הגוף או הנוכחות היו נעדרים, אז מי היה אומר 'סטיבן'? לגוף לא יכולה להיות כל פעילות בלי עוצמת הרוח. הצירוף של גוף-רוח הוא הכרחי. זה ידע ישיר מאד.

הנוכחות אינה יודע את קיומה.

נוכחות היא ללא ידע.

היא ללא חווייה, חווה, עד או מודעות.

ברגע שהרוח חברה לגוף, אמרת "אני הנני". המאוורר יעבוד רק כאשר יש חשמל. ללא זרם אין חשמל! העוצמה שלך היא כמו חשמל בלתי נראה, אבל אתה מזהה רק את הגוף, במקום את העוצמה.

לכן, מה שאנחנו צריכים לעשות זה למחוק את כל זכרונותינו, את כל הזכרונות מבוססי הגוף. זה ייקח קת זמן. יהיה שקט מוחלט אחרי שהכל יימחק.

צריכים להיות לך יסודות חזקים על מנת לקבל את ההבנה הזו, את הידע הזה. כדי לבסס בחוזקה את יסודותיך, עלייך לקבל על עצמך משטר של מדיטציה. ידע מילולי לא יעזור לך. ידע מהספרים אינו מספיק, כי זה בסך הכל ניסיון מבוסס גוף להצביע על זהותך.

כאשר הידע מבוסס הגוף יתמוסס,

הכל יתבהר.

שואל: כאשר הידע מבוסס גוף יעלם, גם הרגשות החזקים יעלמו?

מהראג': כן! ספונטנית! אני משתמש במילים כמו 'למחוק' ו'להעלם', רק עבור התקשורת. אבל התהליך הוא ספונטני, ככזה הוא יחשוף את הנוכחות הכוללת שלך בכל מקום.

כל המחשבות האשליה ילכו, הכל יעלם.

בחלומות לעיתים אתה רואה לפעמים דברים טובים ולפעמים דברים רעים. בזמן ערות, אתה יכול לומר: "מה עשיתי?". ברגע שתדע את המציאות, כל הקונספטים יתמוססו. כאשר תהיה ער, תדע שאין לך דבר עם החלומות הללו, ושלא עשית דבר. באופן דומה, דרך ידע, תבין שמה שייחסת את עצמך להיות, היה למעשה שגוי. זה היה רק חלום!

שואל: בגלל שמדדתי את עצמי באופן יחסי לגוף?

מהראג': נכון! אם תפסיק לספק מזון לגוף שלך, הגוף ירזה. מי צורך את המזון הזה? זה מזון עבור הבשר, כמו שמנורת השמן מתייבשת ומפסיקה להאיר. כאשר השמן נגמר, האור נגמר. מזון הוא ממש כמו השמן. מי משתמש בשמן?

שואל: השמש בתוכך. האם אני מזין את הקיום הספונטני שלי?

מהראג': אינך עושה דבר. אני רק נותן דוגמאות. אם המנורה בעורת, אז יש שמן. הנוכחות שלך תהיה מובחנת עד שתפסיק להזין את הגוף שלך. אם תפסיק לצרוך מזון או שתייה, הגוף ילך. לאן האור מהמנורה הולך? לגן עדן או גינהום? הנוכחות שלך תורגש עד שתאריך התפוגה של הגוף שלך ייפקע.

האור הוא בכל מקום, כל מה שצריך דומה למגע בין גפרור לקופסת גפרורים. כל שנדרש הוא מגע, ומתוך המגע הזה תראה את הלהבה. האור בכל מקרום, האש בכל מקום, אך עם מגע אתה יכול לראות אותה. היא בלתי נראית, אך 'קליק' בודד גורם לה להראות.

הנוכחות היא בכל מקום, האש שבכל מקום.

הקליק מביא אותה למוקד העניין למשך זמן מה, למשך זמן החיים של הגוף, וכאשר השמן נגמר היא נעלמת מהעין שוב.

שואל: כמו אש נראית?

מהראג': הנוכחות הספונטנית שלך היא אש בלתי נראית. רק בשל הצירוף של הרוח עם הגוף, אתה יכול לומר 'אני'. אתה יודע את הנוכחות שלך דרך הגוף. עימו אתה יכול לומר 'אני'. לאחר שתכיר את המציאות, יהי הלך אומץ ספונטני ותהא חסר פחד לחלוטין. תהיה מחוץ לאטמוספירה רווית הפחד של לידה ותמותה, כך שכאשר תעזוב את הגוף לא יהיה פחד כלל.

שואל: האם תחושת הפחד מגיעה עם הגוף?

מהראג': עליי להשתמש במספר מילים.

התחושה ספונטנית, הפחד מצוי בגלל האהבה שלך לגוף.

כאשר אתה יודע שאינך הגוף, לא יהיה פחד. אם יש לך משהו בכיס, תפחד מהגנב. אם הכיסים שלך ריקים גם הפחד לא היה קיים.

אתה מודאג מהמוות כי אתה מחשיב את עצמך למישהו

כל הרווחים וההישגים שלך גורמים לך לחשוב שיש לך מה להפסיג.

שואל: מה שאתה אומר זה שאין לי את הידע הזה בגלל פחד?

מהראג': כן, עלייך לעבור משמעת מדיטטיבית על מנת להפטר מהאשליה. ברגע שהידע יעוכל, תראה את האפקט וניסים יתחילו להופיע בפנים. זה ייקח קצת זמן.

שואל: לרמנה מהראשי הייתה חווית מוות. לאחר זאת הוא הגשים את עצמו. האם יש צורך לעבור חוויה זו או לא?

מהראג': לא. לכל אחד יש חוויות אחרות. שכח את רמנה מהראשי ומאסטרים אחרים.

החווה הוא אחד ויחיד.

התמקד בחווה ולא בחווייה.

החוויות יכולות להיות שונות, אבל אינן חשובות. אני מזמין את תשומת הלב של החווה הבלתי נראה, האנונימי.

התבונן על עצמך ולא על אחרים!

החיים הם כמו אוקיאנוס גדול אז אתה טובע. הכל נהיה חשוך. אתה מחפש דרכים לצאת מעולם האשליות הזה, מהאוקיאנוס האשליה. אתה עוקב אחר אחרים ומקווה שהשיטות שלך יעבדו עבורך. אל תלך לחפש כאן ובמקומות אחרים, עלייך להמלט מכאן וממקומות אחרים!

אתה תטבע אם לא תפסיק לתת תשומת לב לדרך בה היא או הוא שוחים

הושלכת לתוך אוקיאנוס עולם האשליות, כעת עלייך לשחות החוצה מתוכו.

המאסטרים הדריך אותך כיצד לצאת. האם הראו לך איך לשחות, עשה זאת!

ראשית הצל עצמך ורק אחר כך אחרים. 'הנאם מנטרה'⁹ (*Naam Mantra*) היא טכניקה שמלמדת אותך כיצד לשחות באופן נינוח ופשוט. ידע חלקי והתבססות על אחרים, שאילה מאחרים היא תמיד מסוכנת.

שואל: מהראג', מדברים על ידע חלקי... כבר שנים שאני תר אחר מורה מואר ראוי, מישהו כמוך. יש ערימות של מורים המדברים על עצמים, אבל כולם מה שאתה מכנה 'נאו-אדוויטנים', או חלק מתרבות ה*סטסאנג*.

מצאתי שאותם שהלימודים ה'נאו-אדוויטנים' אינם מספקים ומבלבלים בגלל שאינם מספקים מפת דרכים מפורטת, או מראים לך את התמונה הגדולה. הם יכולים לתת מבצעים, אבל הידע שלהם נשאר שטחי, בגלל שיש חוסר ב'ידע עצמי'. הם מראים לך רק חלק מהפיל. הגישה היא מסחרית עם המון כסף שמחליף ידיים וחלקם מאד יקרים. אני כל כך שבע רצון שמצאתי אותך לבסוף. מהמחקר שלי אתה יחיד שמדבר מתוך מצב ממומש.

⁹ זוהי מנטרת המאסטר הסודית שניתנת רק בהעברה ייחודית מהמאסטר או שלוחו. בכוחה לטהר את המחשבה, ולייצר קרקע פורייה לשכינת ה *Self*.

10. מי רוצה לחיות לנצח?

שואל: אני מתרגל שהייה עצמית.¹⁰

מהראג': אלו רק מילים. כל הקוסנפטים הללו הם שכבות על הנוכחות שלך. לפני הגוף לא הייתה שהייה בעצמי, לא היה עצמי בכלל. לא היה עצמי לפני ההוויה. הקונספט הזה של שהייה הופיע בגלל הגוף.

אל תשחה בימים של מילים רוחניות.

ראה את האני ללא אנוכי11

זו אמת גלויה.

שואל: אבל קשה?

מהראג': זה כלל לא קשה! הגוף הזה אינו הזהות שלך, אז מה הקושי? זו אמת גלויה. האם אתה יכול לדחות את המוות שלך? כלל לא, אז איפה הקושי? השאר ללא עשייה. החיפוש שלך מפריע לך. רק הייה!

היה עם 'רק הייה'.

רק ראה את עצמך, ואיך היית טרם היות הגוף!

המלים הללו 'אני', 'עצמי', 'עצמו', 'ללא אני', הן רק מילים שהופיעו. הקונספט של עצמי הופיע לפניך כאשר הרוח דבקה בגוף.

אתה כבר האמת הסופית

ללא דמיון, ללא קונספטים.

כל המילים הללו באו להצביע על האמת הסופית שלך. המלים הרוחניות הללו אינן יותר ממצביעים שיגרמו לך לבלבול ויוסיפו לאגו.

אין הפרדה, אין אינדבידואל.

כאשר אתה אחד עם האמת המוחלטת, אז איזו משמעות יכולה להיות ל'שהייה עצמית'?

¹⁰ הכוונה לשהייה בתחושה של האני קיים.

¹¹ ניתן היה גם לתרגם את כותרת הספר לאני ללא האני, או העצמי ללא העצמי, כאשר העצמי הראשון מדבר על העצמיות האוניברסלית והעצמי השני לזה שמזוהה עם הגוף.

השמיים אינם מכירים את עצמם או כל דבר אחר. הקיום שלך, הנוכחות שלך היא מעבר לשמיים. הינך רווי רשמים מבוססי גוף מילדות ועד היום. ילד מקבל ממיד את מה שהוריו אומרים, והוא מאד פתוח לרשמים חדשים. מבוגרים הם יותר חשדנים, מסובבים ומנתחים כל דבר. לכן הם אינם מקבלים בקלות רבה דברים חדשים. מצויים עשרות אלפי קונספטים בתוכנו, וזו הסיבה שהנאם מנטרה נדרשת, כדי למחוק את כולם.

שואל: האם אין הנאם מנטרה שהייה בעצמי?

מהראג': שכנוע מלא הוא שהייה עצמית. המנטרה מזמינה את תשומת הלב של המודט הבלתי נראה לכך שהינך האמת המוחלטת.

אינך יכול לומר שזה נוגע לאיך שהיית לפני ההייה,

לא היית ידוע לעצמך, ולכן אינך יודע. הידע בא אחר כך.

לפני קיומך בגוף, הנוכחות הייתה שם, בלתי נראית ואנונימית. לפני קיומך, האש הייתה שם, אבל הלהבה יכולה הייתה להראות רק בחיבור הרוח לגוף. הצירוף של קופסת גפרורים עם גפרור מייצרת אש באמצעות קליק בודד. באופן דומה הצירוף של הרוח והגוף נדרשים על מנת לומר 'אני'.

שואל: האם קיום ספונטני הוא הלהבה או להבה פוטנציאלית?

מהראג': קיום הלהבה שם, אך הוא אינו ידוע. יש קליק ואתה רואה את זה, ואז זה נעלם. זה לא בשום מקום. ברגע שהרוח דבקה בגוף, אתה אומר "אני הנני". אך אל תמדוד את עצמך בתצורת גוף. העיקרון הבסיסי של רוחניות קובע שאינך הגוף. הגוף נידון ללידה ולמוות, אך לא אתה.

כאשר מגיע הרגע לעזוב את הגוף, תצורת הגוף מותשת, אך לא נוכחותך.

הנוכחות ממשיכה.

הנוכחות הבלתי נראית שלך היא חשובה באופן יוצא מן הכלל. הנוכחות הבלתי נראית חשובה באופן יוצא דופן אך אתה מתעלם מכך. אתה ממעיט בעיקרון הזה. אתה נותן חשיבות לדברים חיצוניים. התבונן בעצמך, התבונן בתוכך. מעורבות רצינית נדרשת והכרחית יחד עם תרגול המדיטציה, ואז כל השאלות יענו בתוכך. המאסטר הפנימי שלך עוצמתי מאד. אז מעורבות חזקה נדרשת.

העוצמה שבתוכך זהה לעוצמה שבשיחותיי.

הגופים שונים אך הרוח אחת. כפי שכבר אמרתי,

שכנוע מלא הוא שהייה בעצמי.

כפי שאינך יכול להסיר דלי מים אחרי שהוא נשפך לים, הכל יהיה שקוף כבדלוח אחרי שתשנן את המנטרה.

זה ידע רוחני פשוט מאד מאד. אתה חייב לבטוח באני ללא אנוכי שלך באותו זמן לבטוח במאסטר.

אתה מתחנן: "או, בבקשה, עזור לי!"

בגלל שאינך מודע לגדולה שלך.

כל יצור נלחם על הישרדותו בגלל שהרוח מכירה את עצמה דרך הגוף. הרוח רוצה לשמר את הגוף בגלל שהיא פוחדת ממיתה. זה נכון החל ביצור הגדול ביותר וכלה בקטן ביותר. הסתכל על הנמלים למשל, גם הן שואפות לשרוד. ברגע שהן יודעות טעם המתיקות, הן נאחזות בחיים.

היה בעבר קדוש עם רוח נבואית. הוא אמר למאמיניו שבתאריך כזה וכזה הוא יעזוב את הגוף. "אני אוולד מחדש בכפר הסמוך. אני מרגיש את הלחץ של חימה מסויימת, זה חזיר בר. כאשר אתם רוצים אותי בתצורה הזו, בואו והרגו אותי! אני לא רוצה להשאר בתצורה הזו. זכרו זאת! הרגו אותי, חיתכו אותי!"

לאחר מכן, הוא מת, ונולד מחדש כחזיר בר. תלמידיו הלכו לאותו כפר, וכפי שסיפר להם היה שם חזיר בר. הם לכדו אותו. חזיר הבר צייץ "בבקשה, אל תהרגו אותי, אני אוהב את הגוף הזה. שכחו מה שאמרתי לכם, אל תהרגו אותי! אני רוצה להשאר".

זה ממחיש את המצב האנושי. הרוח דבקה בתצורת הגוף. הרוח, העיקרון מאחורי החיים, אוהבת את הגוף ומאחלת להשאר בגוף מסויים. הרוח לא יודעת את הזהות שלה. היא מכירה את עצמה רק דרך הגוף. הנוכחות הספונטנית היא זהות לא מזוהה. למרות זאת, כל יצור חי מאחל לשימור העצמי שלו בגוף. הוא רוצה לחיות לנצח!

11. אין חווה ואין חווייה

מהראג': אנחנו מכירים את עצמנו מנקודת מבט של הגוף.

הידע הזה מבוסס הגוף חייב להתמוסס.

זה העיקרון מאחורי הרוחניות

למרות שאולי אתה יודע ש"אינך הגוף", הידע הזה צריך להפך לשכנוע עצמי. אנשים אומרים "אני לא הגוף, אני ברהמן, אני אטמן, אני פרמאטמן, אני אלוהים". קל מאד לומר, אבל הידע צריך להיות ממשי, מבוסס, מבוסס לחלוטין.

נכון שכולם יודעים שהגוף אינו הזהות שלהם בגלל שהוא עובר שינויים. אנחנו רואים את השינויים הללו: ראשית מגיע הילד, אז הבחור הצעיר ואז האדם המבוגר. ואז יום אחד, מרצון או שלא מרצון, עלינו לעזוב את גופינו.

הגוף אינו הזהות שלנו

זוהי האמת המבוססת

שואל: כן, אני יודע את זה. זה ברור.

מהראג': אתה אומר שזה ברור, אבל האם אתה חי כך? אנחנו לא מקבלים את זה כאמת. יש לנו המון אהבה וחיבה לגוף. זה חייב להתמוסס.

שואל: כי אנחנו דבקים מדי בגוף?

מהראג': המלך בהרט אמר פעם אחת לשר שלו: "למי יש את האהבה החזקה ביותר לאחר? האם זו אהבת האם לילדה, או אהבת האחות לאחיה, הבעל לאשתו, וכו', למי?" השר ענה: "אדם אוהב עצמו יותר מכל דבר אחר, כך זה אצל כולם".

יש סיפור נוסף דומה, של אמא קופה והצאצא שלה. יום אחד ישבנו לשחק בשמחה בבריכת המים. לפתח המים החלו לעלות. האם הרימה בזריזות את בנה מחוץ לטווח סכנה. המים המשיכו לעלות, והאם הרימה את בנה גבוה ככל שיכלה מחוץ לטווח הסכנה. המים המשיכו לעלות ולבסוף, ביאוש, האם שחררה את בנה על מנת להציל את חייה שלה. היא הקריבה את התינוק עבור הישרדותה. הסיפור הזה בא להמחיש שאף אחד לא אוהב מישהו אחר יותר מאת עצמו.

שואל: אהבה עצמית?

מהראג': אף אחד לא אוהב מישהו אחר יותר מאת עצמו. יש המון אהבה וחיבה לגוף, מיינד, אגו ואינטלקט. לכן, לפעמים הציפיות שלנו כה גבוהות, באופן כזה שאינו יכולות להענות על ידי אחרים.

שואל: אם כך, הכל אהבה לגוף?

מהראג': כן! אך הקדש תשומת לב לגוף, אל תזניח אותו. באותו זמן, דע שהגוף אינו האמת המוחלטת. כל עוד אתה רואה עצמך כגוף, תהיה תחת אשליית הפחד וכל השאר.

שואל: אם אני לא הגוף, אז מי אני? היו לי חוויות, כמו אורות בהירים בראש, חוויות בין כוכביות, נבואות לב, חזיונות ותחושות של רוחניות מחממת וכדומה. אני יודע שאני הרבה יותר מהגוף הזה, אני מעבר, משהו מעבר. קשה להסביר זאת.

מהראג': חוויות אינן חשובות. ככל שתתקרב לאני ללא אנוכי, תגלה שאין חווה ואין חוויה, אין עד ואין עדות. אל תמדוד את עצמך באופן גופני!

אתה האמת המוחלטת,

האמת הסופית,

אתה בהרמן, אטמן, פרמאטמן, אלוהים.

שואל: אז איך אני חווה את ברהמן?

מהראג': בהרמן הוא בלתי נראה, אנונימי ובלתי מזוהה.

אין חוויה, אין חווה.

אין חוויה, אין חווה.

אין עד, אין עדות.

עלינו לשכוח את הגוף הפיסי, את הגוף הביולוגי. יש לנו גוף רוחני שהוא בלתי נראה. זה לא גוף ביולוגי או פיסיקלי. כל השאלות שיש לך קשורות לגוף הפיסי.

אין שאלות ברמה הרוחנית

שואל: השאלות ימשיכו לעלות כל עוד אני מחשיב את עצמו כגוף?

מהראג': כן, כן. במציאות, לא היית הגוף טרם ההווייה. אינך הולך להשאר הגוף. ההווייה החלה ומיידית אמרת "אני". לפני "אני" נוכחות הייתה שם.

אז כל השאלות הללו יחד עם רוחניות הגיעו אחרי, כאשר מישהו יכול לומר אמת מוחלטת משכה אותך. זכור שהמילים הללו שאני משתמש בהן הן רק מילים, אל תתלה בהן.

שואל: האם הגוף הוא שגרם לכל הבעיות הללו?

מהראג': הגוף, למעשה, מספק הזדמנות עבורך לדעת את עצמך. המציאות הפסיקה להוודע לך כאשר הגוף יצר ריחוק אשלייתי, שגרם לך לשכוח את הזהות שלך.

היה חזק, האזר באומץ, אל תחיה חיים פחדניים. היה כאריה! האם אתה מכיר את הסיפור על האריה? גור אריות נתפס והובא לחיות בין כבשים. הגוף החל לחשוב שהוא כבשה. הוא פחד מכלבים, פחד מזאבים. יום אחד אריה אחר הופיע וניסה להתחבר עם הגור. הגור החל ליבב: "אל תפגע בי, בבקשה, אני כבשה".

האריה לקחת את הגור אל שפת הנהר, ואמר: "התבונן על עצמך במים, ראה את ראשך! ראה את יתר גוף. אני מראה לך, אני רציני, אתה אריה בדיוק כמוני!". במבט אחד הגור ראה את ההשתקפות שלו, ראשית הצוואר, ואז הגוף, כל חלק וחלק, "אוה! אוה! אוקיי!".

במעשה זה הוא הפנים והסכים, "אז אני בדיוק כמוך! אין הבדל כלל! כל הזה שחייתי בין כבשים, אבל אני לא כבש!". הוא הביט שוב בהשתקפות שלו ושאג, "אני אריה". משוכנע בכך רץ כאריה ולא ככבש שמעולם לא היה.

המאסטר אומר את אותו הדבר: "אינך גבר, אינך אישה, אתה ברהמן". למה לפחד כאשר אתה יכול לשאוג!

זה אומר שלאחר ידיעת המציאות, אתה חוזר למקומך הטבעי.

זה סיפור נחמד שמדגים את האריה הרוחני. אנחנו משדלים אותך לצאת החוצה, ולהתחיל לשאוג: "אני אריה!, אני זה!". אתה כבר אריה אבל שכחת את זהותך. בגלל ההזדהות הממושכת עם הגוף, התחלת להחשיב את עצמך כ"אני מישהו".

המאסטר אומר לך "אתה האמת המוחלטת". אתה אומר "איך זה יכול להיות", אז הוא מסביר. הידע הזה, הסיפורים הללו, שנותנים בטחון מתאימים עבור השלב ההתחלתי. עלייך לקבל את העיקרון מאחורי הסיפור. עלייך ללמד את עצמך לא לפחד, לא להיות מדוכא או מושפע. אל תקבל את המגע. אתה סובל כי אתה מקבל את המגע.

שואל: ברמה היאישת, אני חווה די הרבה סבל.

מהראג': מי סובל? תן תשומת לב למסר שאני מצביע עליו! יש לך תחושת נפרדות, זרות וריחוק מהמקור שלך, שגרם לך לחשוב שאתה מישהו אחר, נפרד, עם קיום נפרד.

רוחניות לכן נדרשת, מדיטציה, בהג'ן וגם ידע. מדוע?

בגלל ששכחת את הזהות שלך.

שואל: וכאשר הזיכרון שלי ישוב אליי אזכור את הזהות שלי?

מהראג': זה לא עובד ככה. אין לכך שום קשר לזיכרון או הזכרות באופן מילולי. זה יקרה באופן ספונטני כשתדע. ברגע שהזהות הבלתי ידוע תיוודע, אז זה שכנוע, שכנוע ספונטני.

כאשר השכנוע הספונטני הזה מתרחש, האינדיבדואל כבר לא יתקיים, בגלל ש'זה' מעבר למה שניתן להעביר במילים.

כרגע, כאשר אנחנו מדברים, אנחנו רואים את עצמנו כשני גופים שונים, תלמיד ומורה. אם תשפוך דלי מים לתוך הים, לא תוכל להחזיר את המים הללו בגלל שהם התערבבו עם הים. זה נקרא 'תהליך הטמעה'. כאשר יש מימוש, זה עובד ככה.

כאשר מישהו ספוג במציאות – דלי המים נשפך לים – לא ניתן לחלץ את המים הללו שוב לדלי. זה בלתי אפשרי. אין אינדיבדואליות עם דלי המים הזה. זה קורה באופן דומה בתהליך ההטמעה וההספוגות באמת המוחלטת שלך. אתה האמת המוחלטת, האמת הסופית.

שואל: כמה זמן לוקח תהליך ההטמעה הזה?

מהראג': רוחניות נדרשת כל עוד יש: חוויה, הוויה, היספוגות בהוויה והתמוססות ההויה. כאשר נפגשנו בעולם האשליה הזה, כל הצרכים החלו. ברגע שתהיה משוכנע שלעולם הזה אין בסיס, תדע שהוא ההשלכה הספונטנית של הנוכחות הספונטנית שלך.

העולם הוא ההשלכה הספונטנית של הנוכחות הספונטנית שלך.

זה בלתי נראה, אנונימי, זהות לא מזוהה.

רק לדעת זאת זה מספיק.

הגוף כלל אינו הזהות שלנו. זו עובדה גלויה. כל יחסי הגוף הם קונספטים אשלייתיים. אתה יכול להשתמש בו אבל אל תתן לו כל כך הרבה תשומת לב. אל תתלה כל כך בגוף שלך, לגוף יש את מגבלת הזמן שלו.

12. פגישת ניסרגדטה מהראג'

מהראג: יש שאלות?

שואל: מהראג', תוכל לספר קצת על איך פגשת את ניסרגדטה מהראג'? מהראג': ב 1962, התארחתי אצל קרובים. בזמן הזה הייתי מובטל, חיפשתי עבודה והייתה גם מעט עניות. אחותי אמרה: "אתה יושב ללא מעש כאן, בוא איתי לראות את מהראג'". לא הייתי בטוח, אבל כך זה קרה, כך פגשתי את ניסרגדטה מהראג'.

בימים הללו הוא לא נתן למבקרים חדשים את הנאם מנטרה מייד. הוא נהג להתבונן ולראות כמה מסירות יש לך. לאחר כחודש, שהייתי אצל מהראג', ישבתי על הרצפה, עשיתי מדיטציה על אחד משמות האלוהות, ב 2 באוקטובר 1962, ניסרגדטה מהראג' נתן לי את הנאם מנטרה, מנטרת הגורו.

כתוצאה מכך, הוא למד להכיר שאני די עני ומחוסר עבודה. הוא שאל כל אחד האם יש עבודה לנער העני'. הוא היה ממש כמו אבא, שואל בשמי. כאשר הצלחתי למצוא עבודה זמנית לכמה ימים, הוא הציע שכדאי שיהיה לי חשבון בנק. הוא פתח אחד עבורי. הוא גם קנה לי שעון. צעדיו הנחמדים הרגישו כמו אהבה וחובה הורית.

המשכתי להגיע אליו מדי יום, בוקר וערב. באותו זמן, לא יכולתי להבין את מה שנאמר כי זה היה מעבר להשגתי. הוא נהג לומר, "הקשב לי, הקשב לי!", והקשבתי. הוא עזר לי גם על ידי נתינת כמה טיפים פרקטיים, וכך, לאט לאט, בשקט, לאט ובשקט, ספגתי את הידע במידת מה. לאחר מכן, הלכתי לקולג' ולאוניברסיטה, מצאתי עבודה בבנק והתחתנתי. הצלחתי לעמוד על רגליי. לאחר כעשר שנים, הצלחתי להבין מה שנאמר אז. כאשר ניסרגדטה מהראג' ביקר אותנו בבית, הוא נהג לומר "הידע הוא חלק ממך". הוא היה מאד פשוט וישיר, דמות צנועה. בתחילה, הייתי חסר מנוח, והחלפתי את עבודותי מספר רב של פעמים. בעבודה הראשונה קיבלתי רופי בודד ליום. באותו זמן נהגתי לכת 10 קילומטרים עבור רופי בודד. הסיבה שאני מזכיר זאת, היא כדי להקנות ידע, כדי שתדע את חשיבות המאמץ והחלק המשמעותי שהוא משחק.

זה לא פשוט להתאמץ בחיים, אבל זה מאד חשוב.

מאמץ הוא מורה בגלל שהוא דורש מעורבות מוחלטת.

בקרב, חייבת להיות לך מעורבות חזקה.

כך גם ברוחניות.

עלייך להתאמץ למצוא את זהותך: "אני רוצה לדעת את עצמי.

מי אני? אני חייב לדעת."

שואל: אצל מרבית הקדושים, הצורך בידיעה היה עניין של חיים ומוות.

מהראג': אני חוזר ואומר לאנשים שמעורבות 'על הדרך', סתמית, לא תעבוד. אתה חייב להיות בעל הנעה עצמית, אתה חייב לדעת את הסוד של "מי אני?", האם אני רק הגוף הזה?

בילדותי, עלו לי מחשבות כגון, "איפה הייתי טרם נולדתי?" זה היה בערך בגיל שמונה, תשע ועשר. מספר מחשבות כאלו עלו, אבל תשובות בוששו להגיע. אז בדרך זו עלייך להתאמץ ולחפש בתוכך. בסוף, עם ידע אמיתי, החיפוש יגיע לקיצו, באמת לקיצו.

אתה מחפש תשובות מחוץ לעצמך, בעוד שהמוצא בתוכך.

שכחת את המוצא, אתה האמת המוחלטת.

מה שאני אומר הוא עדין מאד. יש לנו תלות חזקה בגוף, הרבה חיבה ותלות, זאת למרות שאנחנו יודעים שהגוף לא ישרוד לאורך הרבה זמן. כולם יודעים זאת! למרות זאת אנחנו ממשיכים לעלות לרגל, ללכת לפה ולשם עבור שעשוע רוחני. רבים ממשיכים עם העברת הזמן כך, עד שמגיע זמנה של הרוח לעזוב, כאשר הגוף כבר אינו יכול לתפקד. אז הוא נשרף כמו כל חומר אחר. החיים מסתיימים! ההזדמנות פוספה!

הגוף חי רק בגלל הרוח. העוצמה הזו, האנרגיה הזו קרויה ברהמן, אטמן, פרמאטמן, אלוהים. כאשר אנחנו אומרים 'ידע' הכוונה לדעת את עצמך באופן ממשי, לדעת שאתה האמת המוחלטת. עד כה ידענו את עצמנו כגוף, כצורת הגוף. הידע חייב להספג "לא הייתי הגוף, אני לא הגוף, ואני לא הולך להשאר כגוף".

זו האמת, האמת העירומה, אמת גלויה שידועה על ידי כולם, ולמרות זאת ובאותה הזמן אמת שכולם מעדיפים להתעלם ממנה. בכל יום אנחנו שומעים על אנשים שנפטרו, זה בלתי נמנע.

ידע של האמת המוחלטת, הממשות המוחלטת, משמעותו שיש שלושה שלמה, ללא כל סיבה. באופן כללי, שלושת הגורמים לשמחה בחיי האדם נחשבים כפרסום, כוח, כסף וסקס. כל כך הרבה אנשים רודפים אחרי פרסום ויעשו כל דבר כדי להיות מפורסמים, בעלי כוח. הם ירצחו עבור כוח, ירצחו עבור כסף וירצחו עבור סקס. בני אדם מנסים תמיד להשיג אושר משלושת הדברים הללו.

**אבל מי נהנה מהשלווה הזו?
אתה תאמר, "אווה, אני!", אבל השמחה הזו מבוססת על סיבה
חומרית, ולכן היא זמנית.**

אין צורך בכל סיבה חומרית עבור אושר ושלווה. יכולה להיות לך שמחה ספונטנית, ושלווה ספונטנית ללא כסף, סקס או פרסום, שהוא רק "אום שאנטי".

זה לא מלאכותי. זה אמיתי, זו שלווה ספונטנית ללא דאגות, ללא מתח.

למה שיהיה מתח? יש לנו רק בגלל שאנחנו דבקים בגוף. עלייך לגדול בעמידות וסבלנות.

שואל: איך אשתנה? אני אומר לעצמי כל הזמן, "אני ברהמן".

מהראג': השינוי יקרה. זה לא קשה אם יש לך מסירות חזקה, רצון חזק, ומוכן למעט הקרבה. זה זמן חשוב מאד עבורך. כל רגע בחייך הוא מאד מאד חשוב.

אל תחפש באופן מזדמן אחר האמת. כל יום וכל רגע חשובים.

עשה את עבודתך, היה מעשי. לשבת בחוסר מעש ולומר "אווה, אני ברהמן, אני ברהמן", זה לא ידע. אתה מחפש את אלוהים במקום אחר, תקווה וחיפוש אחר אלוהים במקום אחר בשמיים, אלוהים שמנהל את העולם. זה קונספט, הכל זה אשלייה.

**אלוהים אינו בשמיים ומנהל את העולם, דוחף את אלו שעושים
דברים רעים, ומברך את אלו שעושים דברים טובים.**

זה קונספט, אשלייה.

אין דת שרעה מעצמה, אבל הדרך שבה הדת ממומשת על ידי "המאסטרים של הדת", לא טובה, בדרך כלל עבור מניעים אנוכיים. היה מעשי! זה הזמן המתאים. זה הזמן הנכון עבורך. שד הפחד אופף אותך.

**שבור את המעגל האכזרי של הפחד, וקבל ש "אני לא מת,
מעולם לא נולדתי".**

**מוות וילודה נוגעים לגוף בלבד, לגוף-המזון בלבד, השכנוע הזה
חשוב ביותר.**

עלייך לעבור תהליך שיקל עלייך לקבל את השכנוע ויעמיק אותו. התהליך הזה יכול שינון הנאם מנטרה, מדיטציה, בהאג'ן. זוהי הזדמנות פז עבורך, אל תבזבז אותה!

